

MISLI ZA POC ETAK NOVE ŠKOLSKE GODINE

marti, 21 noiembrie 2017

U

ponedjeljak 11. rujna zazvonilo je školsko zvonce za po etak nove školske godine.

Za one najmlađe, koji su krenuli u školu bilo je po prvi put. Ljeto je bilo vruće, velike su nas vrućine tjerale u hlad ili na obale mora, prema mogućnostima. Neke, one koje vole svoju starinu, svoja polja i sela, iz dalekih je krajeva barem na koji tjedan, ljeto vratilo u svoj kraj. Kako god bilo, svi su se na neki način odmorili od svojih redovnih poslova i obaveza. A u rujnu smo se svi vratili natrag svojim poslovima i školama. Zahvaljujući i modernim tehničkim sredstvima mogli smo vidjeti kako je protekao po etak godine diljem zemlje. Negdje je nova školska godina značila ulazak u svježije obojene razrede, negdje u nešto skromnijim uvjetima. No unatoč uvjetima, boljim ili lošijim, svi su krenuli prema istom cilju, usvajanju novih znanja i spoznaja, upoznavanju novih kolega ili ponovni susret sa starima i želja da se školska godina završi što boljim uspjehom.

Mislim da bi na početku svake školske godine svi trebali biti svjesni da školska godina nije neko nužno zlo, već proces koji učenike, studente, mlade ljude priprema za život, za budućnost i zanimanje. Svjesni toga trebaju biti i učitelji i profesori koji imaju veliku odgovornost, jer budućnost ove zemlje sjedi u njihovim klupama. A svjesni trebaju biti i roditelji, koji moraju svojoj djeci pomoći i učiti i ponavljati im koliko je obrazovanje bitno.

Jučer je na propovijedi, misli u Lupaku, povodom kirvaja, velečasni Milan Sima rekao vrlo lijepu sintagmu: Prva je škola obitelj! Svima nam je dobro poznata izreka koja govori o prvim sedam godina doma, znači prije nego što krenemo u školu. Isto se kaže da ako nedostaje onih prvih sedam godina (osnove dobrog i uljudnog ponašanja) to će se kasnije itekako odraziti na život i ponašanje odrasle osobe. Ili obrnuto, kada se netko loše ponaša kaže se da mu fali sedam godina od doma.

Tih je prvih sedam godina ključno za razvoj pojedinca. Tada se stvara temelj, poput kuće koja se gradi solidno iz temelja. A kuća se gradi iz temelja, a ne po inje se s krovom. Dijete koje raste u skladnoj obitelji, sa svojim roditeljima, u miru, slozi i ljubavi i samo će tako biti kada odraste. Bitno je složeno, društveno, miroljubivo prema drugima, kako u školi tako i u životu.

Nažalost, zbog krize koja trese suvremeno društvo i koja je kriza duboko zagrizla u temelj društva, u obitelj, isto u školi dolaze djeca iz razorenih obitelji. Ili iz obitelji u kojima su oba roditelja otišla na rad u inozemstvo, a djeca ostala s bakama i djedovima. Djeca to osjećaju, nedostaju im roditelji. Nijedna igra, kakva god bila lijepa i skupa ne može nadomjestiti roditelje. Takva su djeca melankolična, pomalo tužna i jasno da se ne mogu usredotočiti svim snagama na učenje. Nažalost, ovo nešto pije u ovom lanku nije ništa novo. Isto na televiziji možemo vidjeti intervjue pedagoga, psihologa, nastavnika koji govore upravo o tom problemu. A posebno su osjetljiva djeca mlađeg uzrasta, znači osnovnoškolci. Kada tek počinju školu, mijenjaju okolinu, navikavaju se na školski program, predmet, na druge učenike, učitelje. Prije devedesetih nije ove pojave bilo jer su roditelji bili doma. Nakon devedesetih stvari su se naglo počele mijenjati. Istina da ljudi moraju raditi tamo gdje posla mogu naći. No to ostavlja duboke posljedice na sam temelj društva, na obitelj i

djecu. Bolji standard, kao ina e i sve ostalo u životu, ima svoju cijenu.

I da se vratimo na po etak lanka, na
školu. Škola zapo inje u obitelji. Da bismo bili uspješni u školi trebamo imati
dobre obitelji. Nadajmo se da e sva djeca imati dobra i lijepa iskustva u
objema školama. Dragi u enici, sretan vam po etak nove školske godine!

Maria Lacchici